

MINH THÚY THÀNH NỘI – GIỌT NƯỚC MỘT GẤU HUẾ

GIỌT NƯỚC MỘT GẤU HUẾ

Suốt tuần nì, bắt đầu từ ngày 27 tháng 10 đến chừ, tôi chỉ muốn lên mạng nhìn hình ảnh Huế lũ lụt và gọi phone người chị tên Giang, nhưng rất khó khăn vì nhà bị cúp điện.

Tôi nghe chị kể: Sau khi tôi gửi số tin từ cô em cheng tên Tịnh Tâm cùng mấy chị em hùn phước về BS Đặng Nga và nhóm chị Nhụy (NTN) nhờ giúp bão lụt. Chị tôi đã đến nhà chị Nhụy và nhóm sắp xếp tin vào phong bì 200k, bỏ sắn sàng mấy bao gạo 10 ký, thùng mì gói và vài thứ khác. Nhóm đã thuê xe và chuồn bị lên đường vào ngày thứ hai 27 tháng 10 (đầu tuần) về làng Phong Điền để chúc phát quà tại Chùa.

Không ngờ tối đó mưa bão, đài loan báo tin tức hôm sau lụt sẽ vào Huế. Cả nhóm cancel chuyến đi thì trưa ngày đó

nước vào nhà.

Mức nước chảy cuồn cuộn lên thật nhanh cho đến tôi. Cháu trai tôi bước xuống nhà nước ngập ngang cổ, còn những nhà thấp hơn thì xem như lớp đến mái nhà. Chị tôi và các cháu lên gác tầng hai sau khi kê đồ đạc chết cao, nhà bị điện cúp và sức mạnh của mực nước đã làm ngã nhào bàn ghế, tủ lạnh rơi lún bẹp. Bà con xứ Huế chịu trận, hôm sau nước rút lên ra. Nhà nào nhà này lo dọn dẹp ngất ngư mệt nhọc, đồ đạc hư hại, bùn sình, rác rến đầy đường, đầy sân. Chưa kịp nghỉ ngơi qua ngày sau nước lại dâng cao tràn vào nhà đợt hai, tiếp tục chong các vật dụng bị nước ngâm thêm một ngày. Sau đó nước rút ra hết, mọi người cố gắng sức chùi dọn nhà cửa.

Hôm nay được một ngày có ánh nắng. Chị tôi chạy vào chợ Xếp mua thức ăn, rau củ; cảnh hàng vỉa, hàng tạp hoá, đồ khô bị dìm trong nước hư hại toàn bộ, trước cảnh khốc lốc than thở của nhân làm chị tôi cũng đau lòng ứa nước mắt theo, khi nhìn cảnh tượng tàn sau trận lụt. Mọi sự bà con lại ngậm đắng nuốt cay còng lưng ra sức khiêng bê các đồ đạc bị hư hỏng. Tôi nghiệp chị Nhụy phải lo chết đứng quà từ thiện lên lưu nặng nhọc.

Trận lụt thứ ba trở lại vào ngày mùng 3 tháng 11, mực nước cũng cao nhưng không bằng đợt một, mùng bốn nước rút ra chậm chạp.

Được biết lúc nước dâng cao có thuyền các em thanh niên chèo chèo thực phẩm vào trong xóm phát thức ăn cứu đói mỗi gia đình gồm hai thùng sữa (tám lon) và mì gói. Có nhiều nhà không vào được phải tìm cách đưa qua cửa sổ trên gác. Lúc có điện chị tôi cũng gấp rút gọi facetime chiếu cảnh lụt cho xem.

Từ đó đêm nào tôi cũng nhìn theo dõi cảnh lụt trên facebook mọi nơi đưa lên. Nhìn thành phố chìm trong nước ngập như biển cả mênh mông. Huế lụt lội bất tôi miên man nhớ lại những ngày còn ở quê, nhà chỉ có ba mẹ con. Có năm mực nước quá cao, các thanh niên, lực lượng khu phố chèo bè đi cứu dân. Chúng tôi

không thể bước xuống nước, người như bay bổng bởi sức nước đẩy lên. Lúc đó nhà chưa có gác như bây giờ, chèo giường ghè và ngồi trên đó nhòm mặt chịu trận. Và rồi chúng tôi được cứu chèo sang trường trung học Thành Nội trú trên lầu mấy ngày. Cũng có những năm nước vào ra ba lần nhưng không dâng cao lắm. Cũng sau lụt dọn dẹp muộn đuối sức, chợ vắng điều tàn theo những khuôn mặt phờ phạc héo rệu. Lúc lụt thì ăn cơm với nước mắm kho quẹt, hết lụt mạ tôi chặt buồng chuối xanh tước vỏ ngoài, xong cắt khúc kho với ruốc, vì thà rau khoai, bụi nưa đã bị hư thúi, chèo còn gì để ăn.

Tôi nhớ chị Huyền ngày ấy... sau bão lụt không có su, cà rốt từ Đà Lạt chèo xuống, chị không có hàng gánh bán dạo kiếm gạo từng ngày nuôi chín đứa con. Chị đi ra chợ Đông Ba xem có ai nhờ gì làm việc đó mong họ giúp vài ba đồng. Đêm đen ngoài trời mưa gió, con chị chạy sang mượn lon gạo vỏ nấu cháo cho em ăn, vì các em nhẽ đang gào khóc đói bụng, trong khi bóng dáng mẹ vẫn chưa thấy. Anh Song đạp xe thèo dáng gầy da bọc xương khô đét, khách thuê chạy tới vùng vắng vắng rồi kéo dao cướp xe, anh trèo vào vợ con oà khóc cả đêm, vì gia tài chèo có chiếc xe đạp nuôi sống gia đình, lại sau lụt tôn bay mái hư thềm thương, chị Song chèo biết qua nhà tôi mượn tiền mua bột vỏ gói bánh bột lọc đi bán dạo. ...Nhớ quá những người hàng xóm năm xưa, còn nhiều, nhiều lắm bao nhiêu khi sau mùa lụt. *"Quê hương em nghèo lắm ai ơi, mùa đông thiêu áo hè thì thiêu ăn. Trời rằng, trời hành con lụt mỗi năm, khi nào đau thương thềm tràn, lớp Thuận An đi lan biến khơi..."* (*1)

Càng nhìn cảnh lụt khắp nơi, tôi không thể ngăn được dòng nước mắt. Tim se lại, lòng quặn thắt như đang ở Huế, đang nằm nài khi, nài đau cùng bao nhiêu người dân Huế đang chịu trận. Một đám tang đưa người mất lội nước ngang bụng, quan tài đặt lên cao, bao nhiêu người khiêng đi trong mưa gió cầu kinh. Một xe tải chèo hàng cứu trợ bị xiá bánh đứng chịu đựng, trong khi mực nước sông dâng cao che lấp mặt đường, chèo phân biệt đâu là đường, đâu là sông (vùng Đập Đá?). Thuyền và các đò hữu chèo xe vào vùng Quảng Điền, mưa và mực nước chèo xiết dâng lên nhanh

chóng. Khu vực bị cô lập không vào được, Chùa đang bị ngập nước. Phái đoàn phải thò hàng xuống và quay trở về nhanh khi không còn kịp với cơn lũ. Càng nhìn càng thương quá số người chạy độn che bọc gần 200 gói quà, dùng sát nhau chuyển dây chuyển và kêu gọi dân ra lãnh.

Tôi khóc cho Huế, tôi xót dạ vì Huế, và tôi khóc cảm động khi thấy tình người đùm bọc nhau áp. Từng đoàn xe cứu trợ chạy dưới mưa từ miền Bắc, miền Nam như các tỉnh Ban Mê Thuộc, Lâm Đồng, Kontum ..v..v..., các tỉnh miền Tây lái xe tải chứa thực phẩm từng đoàn trên đường hướng về Huế. Mẹ của Phèo Ngáo kho 600 hũ cá, công ty gạo Quê Lâm mở rộng lòng giúp đỡ đùm bọc. Các Chùa ra sức nấu thức ăn bốc cơm hộp chắt xe, chắt chuyển đi phân phát. Từng đoàn thanh niên hăng say góp sức những công việc nặng như chuyển gạo, mì, các em làm việc không ngừng nghỉ. Ai ai cũng là những vị Bồ Tát trong lúc này, khách du lịch đứng hời thăm, an ủi và phát tiền cho dân trên đường. Chuyển chèo cứu người, những kho hàng chứa đầy đồ phẩm cứu đói khốn còm. Một hình ảnh nói lên lòng từ bi bác ái, lòng đạo đức tôi vô cùng ngưỡng mộ

Rồi bão lụt lan đến Hội An, Đà Nẵng, vùng Thái Nguyên miền Bắc. Những chuyển xe tình thương vẫn nối đuôi lên tiếng trên an đùm bọc, báo hiệu đang trên đường đến các vùng bị bão lụt.

Tại Đà Nẵng có những làng bùn sinh bị cúp điện, cúp nước và bị cô lập năm ngày đói lạnh. Nhiều đoàn cứu trợ tìm cách đến, ai cũng lội bùn sinh lên đò gài bước những bước khó khăn, nhưng nét mặt họ vẫn toát ra hiên hòa, mạnh mẽ ý chí vượt qua để thực hiện tình thương. Nước mắt tôi cứ tuôn trào mãi trước những hình ảnh đẹp mắt đó. Tôi nghĩ “nghĩ mình ở đây chỉ gài chút tiền chia sẻ, làm sao so sánh được công sức của những người đi diện trước cái khó, cái có thể nguy hiểm cho bản thân. Họ đã không quên gian khổ chạy xe đường xa dưới những cơn mưa gió, đường ngập lụt nguy hiểm phát tận tay cho người dân. Bức tranh thật đẹp nói lên Tình Người bác ái quyết thực hiện câu “ Lá lành đùm lá rách, lá rách đùm là toét “.

Nơi tha hương, những đứa con của Huế cũng xót xa đau lòng theo dõi. Ông Hội Trưởng Lê Minh Hải của hội Huế, hội phó Trần Trung Trực, Lê Minh Hiên đã kêu gọi bà con hướng lòng về xứ Huế, liên kết các sư cô, các Chùa cứu đói khốn cùng. Dù phải gánh vác tình riêng với hoàn cảnh gia đình người chị, tôi cũng cố gắng nghĩ đến tình chung với Huế.

Huế ơi! Thương Huế vô cùng, buồn và tự hỏi “ Rằng Huế Khó Dữ R”. Tôi chỉ biết cầu nguyện cơn bão 13 theo dự đoán thời tiết sẽ đổ ập đến vào ngày 5/11/25 sẽ biến mất tiêu. Cầu nguyện những nơi thiên tai bão lụt được chóng qua khỏi kiếp nạn.

Nguyện ngày an lành đêm an lành

Đêm ngày sáu thời đầu an lành

Tất cả các thời đầu an lành

Xin đừng Từ Bi thường gia hộ

Cám ơn những tấm lòng vàng đã hy sinh, bất chấp mọi nguy hiểm vượt đèo vượt núi, chèo thuyền vượt bè, lội bùn sinh tử đến gần sự đau khổ của người dân. Cùng chung những bàn tay kết nối, chia sẻ chân tình truy tìm cảm giác ấm áp của Tình Người, vun xới trồng những bông hoa trên đường đời thơm ngát hương từ bi.

Minh Thúy Thành Nội

11/ 2025

(*1) *Tiếng Sông Hương (NS: Phạm Đình Chương)*

THƠ

1/ **HUẾ LŨ LỤT**

Huế hỡi ! Lụt hoài nhìn muộn khóc

Mỗi năm tiếp diễn mãi khôn nguôi

Mưa rơi nước ngập thêm cuồng gió

Bèo dạt đầy đường lạnh lẽo trôi
Quặn thắt miên quê từng đôi kh
Cuộc đời cứ mãi sống lăm than
Rau trảng ruộng cấy đành hư hại
Lặng lẽ buồn đau trước cảnh tàn
Huối hối ! người dân hiên chịu đựng
Thương quê xót dạ héo trong lòng
Xưa từng nếm trải mùa mưa lụt
Sống chút nghĩa tình ý nguyện mong
Bối vạy vì rằng người xứ Huế
Thâm trầm khốc khố lòng niềm sâu
Cúi đầu chịu đựng qua ngày tháng
Huối hối ! Người đi ...gợi nỗi sầu .

Minh Thúy Thành Nội

Tháng 10/27/2025

2/ **TIẾNG LÒNG HUẾ**

Đời trĩu nặng bờ vai gầy bé nh
Lá rơi vàng trôi dạt nước menh mông
Bóng mây cao chờ mãi chút nắng hồng
Em mệt mỏi xanh xao mùa thu Huế
Ôi kiếp nạn vãn âm thầm như th
Đại Nội sầu giữu mặt khóc trong mưa

Đường Nội Thành lặng lẽ dẫu chân thừa
Dòng nước lũ dâng cao chìm biền mộng
Em tôi khóc khi ngày nào gió lộng
Lời Trường Tín áo trắng lịm trời thu
Huế trầm ngâm níu giữ bóng sương mù
Nay thờ thẩn tê hân sông nước ngập
Em chịu đựng hàng năm vui khế dập
Tiếng lòng buồn vang vọng bến Hương Giang
Cảnh Bao Vinh, Gia Hội nơi điêu tàn
Là Huế đó, nơi Hoàng Thành sụp đổ
Em gượng gạo, nơi đau còn tôi hờ
Mơ nhịp tim đón nhận giữa tình người
Nép nhìn đời dệt lại bức tranh tươi
Nơi viễn xứ tình ai hoài hướng vọng

Mình Thúy Thành Nội

Tháng 11/4/2025